

Justitiedepartementet:
ju.remissvar@regeringskansliet.se
Kopia till:
ju.L4@regeringskansliet.se

Länsstyrelsen i Södermanlands remissvar över betänkandet Struktur för ökad motståndskraft

Er beteckning: Ju2021/00971

Länsstyrelsen i Södermanlands län överlämnar härmed sitt remissvar gällande betänkandet Struktur för ökad motståndskraft.

I de delar där inget annat anges ställer sig Länsstyrelsen i Södermanland bakom de bedömningar och ställningstaganden som framförts i det länsstyrelse-gemensamma remissvaret med diarienummer 100-1924-2021.

Inledande synpunkter

Länsstyrelsen i Södermanlands län ser det som positivt att de 21 länsstyrelserna enligt utredningens förslag och resonemang även fortsättningsvis är regeringens viktigaste kontaktpunkter mot den kommunala nivån och övriga regionala aktörer med viktig uppgift både inför och vid kriser och höjd beredskap.

Utredningen ger förslag på en organisation och en grundläggande struktur där roller och ansvar tydliggörs och förutsättningar för civil-militär samverkan förbättras. Förslagen ger möjligheter att prioritera resurser och skapar överlag förutsättningar för en mer robust och förutsägbar krishantering vid större samhällstörningar. Förslagen bidrar också till att förbättra och förstärka systemen för att klara av både planering av totalförsvarsuppdraget och fredstida kriser. Länsstyrelsen i Södermanland anser, i enlighet med övriga länsstyrelser, att utredningen utgör en strukturutredning, som därmed medför att vissa frågor och utmaningar behöver fortsatt förtydligande. Det är positivt att utredningen tagit stort intryck av länsstyrelsernas samverkansförmåga under senaste kriser och att det lämnas ett utrymme för länsstyrelserna att tillsammans utarbeta en effektiv samverkansstruktur. Länsstyrelsen välkomnar detta och kommer att ta ansvar för att gemensamt utveckla den nya strukturen för att få den att fungera.

Samverkan mellan olika nivåer och organisationer måste fortsätta att utvecklas och den nya strukturen behöver fyllas med innehåll. Utredningen ger en bra grund för fortsatt arbete med flera aktörer som måste ta ansvar för innehållet i den nya strukturen. Länsstyrelsen ser att det fortsatta arbetet behöver ske med beaktande av ansvarsprincipen.

Länsstyrelsen bedömer att förslagen kan underlätta planeringen mellan geografiskt områdesansvariga nivåer i systemet och centrala myndigheter, men att det innebär stora utmaningar. Samverkan mellan sektorsmyndigheter och geografiskt områdesansvariga myndigheter behöver förbättras. För att den nya strukturen ska bli effektiv och ändamålsenlig är det viktigt att det finns såväl kunskap som kapacitet och förmåga hos samtliga myndigheter att samverka på olika nivåer. Samverkansbehoven finns både när det gäller planering inför liksom under samhällsstörningar och höjd beredskap. En fungerande lägesbildsrapportering och informationsdelning är av avgörande betydelse för att den nya strukturen ska fungera.

Det är av vikt att beredskapsarbetet på nationell nivå kan omsättas till kommunerna och regionernas arbete, och tvärtom, att kommunerna och regionernas perspektiv synliggörs i den nationella planeringen. Det måste finnas en gemensam planering med ett fungerande informationsflöde mellan nationell, regional och lokal nivå. Om detta inte fungerar finns det risk att det som planeras för på en nivå inte går att genomföras i praktiken på en annan nivå. Detta måste aktivt undvikas och här har såväl sektorsmyndigheter som länsstyrelser och civilområdeschefer en viktig roll.

Länsstyrelsen i Södermanlands sammanfattande ställningstaganden i korthet

- Länsstyrelsen i Södermanland stödjer det länsstyrelsegemensamma ställningstagandet att regioner bör rapportera förberedelser även till länsstyrelserna. I enlighet med detta anser länsstyrelsen att en komplettering om detta bör göras i förordningen om kommuners och regioners beredskap.
- Länsstyrelsen i Södermanland ställer sig bakom den länsstyrelsegemensamma synpunkten att civilområdescheferna ska kunna begära information till samlade lägesbilder från sektorsansvariga myndigheter samt att detta också bör återges som uppgift under höjd beredskap.
- Länsstyrelsen i Södermanland ställer sig bakom länsstyrelsernas gemensamma synpunkt att förordningen bör kompletteras med ett tillägg med innebörden att civilområdescheferna får begära in sådan information från sektorsansvariga myndigheter som behövs för samlade lägesbilder på regional nivå.
- Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker förslaget att statliga myndigheter delas in i beredskapssektorer och att dessa sektorer organiseras med

utgångspunkt i samhällsviktiga verksamheter och funktioner. **För att den tvärsektoriella samverkan ska fungera optimalt anser länsstyrelsen emellertid att det är viktigt att det tydliggörs hur samverkan mellan beredskapssektorerna ska hanteras.**

- **Länsstyrelsen i Södermanland anser att länsstyrelserna behöver ingå i beredskapssektorn elektroniska kommunikationer och post, då det finns regional kännedom om fibernät och redundans. Bland annat har många kommuner lokala stadsnät som står för en betydande del av fiberinfrastrukturen i landet.**
- Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker det som utredningen föreslår gällande finansiella tjänster.
- Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker utredningens förslag att livsmedelsförsörjning och dricksvatten föreslås vara en egen beredskapssektor. **För att samordningen ska fungera för hela värdekedjan inom livsmedelssektorn vid kris anser länsstyrelsen dock att frågorna även bör samordnas på regional och lokal nivå samt att det i ett uppdrag tydliggörs vem som har ansvaret på den regionala nivån.**
- Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker utredningens förslag att myndigheten även fortsättningsvis ska vara beredskapsmyndighet och att detta regleras i myndighetens instruktion. **Länsstyrelsen anser emellertid inte att en reglering om att myndigheten är bunden av de sektorsansvariga myndigheternas föreskrifter hör hemma i instruktionen.**
- Länsstyrelsen i Södermanland anser att utredningens förslag om de sektorsansvariga myndigheternas uppgifter kan ligga till grund för ett robust civilförsvaret. **Enligt länsstyrelsen behöver dock problematiken med potentiellt motstridiga föreskrifter adresseras på ett tydligare sätt och inte lämnas till senare.**
- Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker i enlighet med övriga länsstyrelser utredningens förslag att det inrättas civilområden. **Länsstyrelsen tillstyrker även inplaceringen av Södermanlands län i det mellersta civilområdet, dock med noteringen att det i betänkandet saknas närmare redogörelse för skälen till Södermanlands placering i just det mellersta civilområdet.**
- **Enligt Länsstyrelsen i Södermanlands uppfattning är benämningen civilområdeschef i det här sammanhanget olyckligt. I enlighet med detta anser länsstyrelsen att det återstår ett arbete med att klargöra**

och rättsligt reglera ett flertal områden innan det till fullo går att uttala sig om vilka rättsliga följder som förslaget innebär för myndighetens del.

- **Länsstyrelsen i Södermanland anser att intresset av att underlätta samverkan mellan civilområdescheferna och Försvarsmakten måste vägas mot att samverkan riskerar att försvåras för den enskilda länsstyrelsen. Länsstyrelsen anser även att civilområdeschefens bemyndigande behöver preciseras.**

- -

Nedan redogör Länsstyrelsen i Södermanlands län närmare för de synpunkter som vi specifikt har på utredningens förslag och bedömningar. Detta följer utredningens disposition.

Kap 1 Författningsförslag

1.2 Förslag till förordning om kommuner och regioners beredskap (s.50 ff) Rapportering (s.51)

Länsstyrelsen i Södermanland stödjer det länsstyrelsegemensamma ställningstagandet att regioner bör rapportera förberedelser även till länsstyrelserna då det krävs för att uppfylla rollen som geografiskt områdesansvarig myndighet och rollen att ge stöd till regionerna. Följande komplettering bör enligt länsstyrelsen därför infogas i 7 § förordning om kommuners och regioners beredskap: ”En kopia av regionens rapportering kring vilka förberedelser som vidtagits inom hälso- och sjukvård bör även sändas till berörd länsstyrelse.”

1.3 Förslag till beredskapsförordning (s.54 ff) Åtgärder vid fredstida krissituationer (s.56)

Länsstyrelsen i Södermanland ställer sig bakom den länsstyrelsegemensamma synpunkten att civilområdescheferna ska kunna begära information till samlade lägesbilder från sektorsansvariga myndigheter. Därmed ställer sig länsstyrelsen också bakom länsstyrelsernas gemensamma synpunkt att följande paragraf bör läggas till efter den 10 § om lägesbilder: ”Sektorsansvariga myndigheter ska lämna den information som behövs för samlade lägesbilder efter förfrågan från civilområdeschefen.”

Länsstyrelsen i Södermanland ställer sig även bakom den länsstyrelse-gemensamma synpunkten att detta också bör återges som uppgift under höjd beredskap samt att det är viktigt att berörda länsstyrelser får ta del av den information som förmedlas med tanke på länsstyrelsernas geografiska områdesansvar och ansvar för krishantering.

1.5 Förslag till förordning om de länsstyrelser som är civilområdeschefer (s.68 ff) Fredstida krissituationer (s.69)

Länsstyrelsen i Södermanland ställer sig bakom länsstyrelsernas gemensamma synpunkt att förordningen är otydlig när det gäller rapportering. Det som beskrivs i kapitel 15 om rapportering i en ny struktur återspeglas inte till fullo i föreslagen förordning. Denna del behöver ses över och kompletteras så att det anges tydligt i förordning vilka befogenheter som gäller, exempelvis vad som gäller kring rapportering av lägesbild i fredstid och länsstyrelsernas och civilområdeschefens ansvar vid olika situationer.

Därmed ställer sig länsstyrelsen också bakom länsstyrelsernas gemensamma synpunkt att förordningen bör kompletteras med ett tillägg enligt följande för att stämma överens med det tillägg som föreslås i beredskapsförordningen 9 § (avsnitt 1.3) enligt ovan: ”Civilområdeschefen får begära in sådan information från sektorsansvariga myndigheter som behövs för samlade lägesbilder på regional nivå.”

Kap 7 Överväganden och förslag: En ny struktur för de statliga myndigheternas arbete med beredskap

7.4 En ny struktur med beredskapssektorer införs (s.208 ff) och 7.4.2 Beredskapssektorer inrättas (s.214 ff)

Länsstyrelserna föreslås ingå i två olika beredskapssektorer – *Livsmedels-försörjning och dricksvatten* samt *Räddningstjänst och skydd av civilbefolkningen*. Inledningsvis kan Länsstyrelsen i Södermanland konstatera att de båda föreslagna beredskapssektorerna där länsstyrelserna är tänkta att ingå är relevanta med tanke på länsstyrelsens uppdrag. Uppfattningen är att den föreslagna organisationen kommer att innebära en tydligare struktur för ansvar, ledning och samordning inom civilt försvar. Den komplexa samverkan mellan beredskapsmyndigheter som betänkandet förutsätter underlättas då den begränsas till den specifika sektorns ansvarsområde. Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker därmed förslaget om att

statliga myndigheter delas in i beredskapssektorer och att dessa sektorer organiseras med utgångspunkt i samhällsviktiga verksamheter och funktioner.

För att den tvärsektoriella samverkan ska fungera optimalt anser Länsstyrelsen i Södermanland emellertid att det är viktigt att det tydliggörs hur samverkan mellan beredskapssektorerna ska hanteras. För detta krävs en tydlig struktur avseende organisation och ansvar för den tvärsektoriella samverkan. Riskerna finns annars att sektorerna blir isolerade enheter (jfr 7.11 i länsrådets förslag till remissvar av den 6 maj 2021). Det bör även framhållas att den föreslagna strukturen ställer mycket höga krav på samordning även mellan länsstyrelserna. Sådan samordning behöver inte bara ske inom ramen för beredskapssektorn och det centrala beredskapsrådet – samordning måste också ske löpande med den eller de länsstyrelser som medverkar i beredskapssektorerna för alla länsstyrelsernas räkning samt med de länsstyrelser som är civilområdeschefer och som därigenom deltar i det centrala beredskapsrådet.

7.5.2 Elektroniska kommunikationer och post (s.222 ff)

Länsstyrelsen i Södermanland anser att länsstyrelserna behöver ingå i beredskapssektorn elektroniska kommunikationer och post, då det finns regional kännedom om fibernät och redundans. Årliga rapporteringar görs redan i dag av länsstyrelserna till PTS om hur vi arbetar med bredbandsfrågan. Länsstyrelserna kan också samordna den lokala kunskap som finns i kommunerna avseende IT-infrastruktur. Bland annat har många kommuner lokala stadsnät som står för en betydande del av fiberinfrastrukturen i landet.

I betänkande står följande: ”Utredningen bedömer att det finns behov av en strukturerad samverkan med privata operatörer på det sätt som den i dag bedrivs inom den Nationella telesamverkansgruppen (NTSG). Utredningen noterar att PTS har lämnat in en hemställan till regeringen om att formalisera NTSG i lag.” Länsstyrelsen i Södermanland anser att ovanstående är ett mycket bra förslag. Mot bakgrund av att marknadens aktörer tillhandahåller merparten av IT-infrastrukturen i Sverige anser Länsstyrelsen i Södermanland att en god samverkan och en tydlig ansvarsfördelning med telekomaktörerna är avgörande för att IT-infrastrukturen ska fungera i en krissituation.

7.5.4 Finansiella tjänster (s.230 ff)

Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker det som utredningen föreslår gällande finansiella tjänster.

7.5.7 Livsmedelsförsörjning och dricksvatten (s.242 ff)

Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker utredningens förslag att livsmedelsförsörjning och dricksvatten föreslås vara en egen beredskapssektor. Att det i utredningen föreslås att det ska finnas en myndighet som får i uppdrag att vara samordnande för frågan upplevs som positivt. Dock finns bara den föreslagna samordnande myndigheten på nationell nivå. För att samordningen ska fungera för hela värdekedjan inom livsmedelssektorn vid kris, från livsmedelsproducent till konsument, anser Länsstyrelsen i Södermanland att frågorna även bör samordnas på regional och lokal nivå. Detta görs förslagsvis genom att tydliga uppdrag ges om hur ledningen och en samordnad planering ska genomföras på regional och lokal nivå.

Därutöver föreslår Länsstyrelsen i Södermanland att det i ett uppdrag tydliggörs vem som har ansvaret på den regionala nivån, detta eftersom varje län har sina egna unika förutsättningar och sin egen struktur som bör tas med i beräkningen vid händelse av kris och höjd beredskap. Vid planeringen inför exempelvis en avskärmning av en del av landet behövs befintliga produktions- och förädlingsanläggningar inom området tas med i beräkningen, samt faktorer som infrastruktur, energiförsörjning, vattentillgångar och bemanning med mera. En utgångspunkt kan vara de regionala dricksvattenstrategier som finns i varje län och som har tagits fram i samverkan med VA-ansvariga i respektive kommun.

Kap 8 Överväganden och förslag: Statliga myndigheters ansvar och uppgifter inför och under höjd beredskap samt för fredstida krisberedskap

8.2.3. Förslag – beredskapsmyndigheter (s.280 ff) och 8.2.5 Uppgiften att vara beredskapsmyndighet ska framgå av myndighetens instruktion (s.287)

Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker förslaget att myndigheten även fortsättningsvis ska vara beredskapsmyndighet och att detta regleras i myndighetens instruktion. Länsstyrelsen anser emellertid inte att en reglering om att myndigheten är bunden av de sektorsansvariga myndigheternas föreskrifter hör hemma i instruktionen. Länsstyrelsen i Södermanland noterar samtidigt att utredningens förslag i denna del inte heller är omhändertaget i de författningsförslag som lämnas (s.115).

8.4.3 Information för lägesbilder vid fredstida krissituationer (s.296 ff)

Se förslag och resonemang i kap. 1.3. och kap. 1.5.

8.7 De sektorsansvariga myndigheternas uppgifter (s.312 ff)

Utredningen föreslår att en sektorsansvarig myndighet ska få meddela föreskrifter för övriga statliga myndigheter inom beredskapssektorn under höjd beredskap. För länsstyrelsernas del innebär det att föreskrifter från såväl Livsmedelsverket som Myndigheten för samhällsskydd och beredskap kan komma att bli styrande för verksamheten. Det följer av de beredskapssektorer som myndigheten har ett ansvar för. Därtill ska även läggas de föreskrifter som kan meddelas av aktuell civilområdeschef.

Länsstyrelsen i Södermanland kan konstatera att den föreslagna ordningen ställer mycket höga krav på samordning, särskilt för länsstyrelsernas del. Sådan samordning behöver inte bara ske inom ramen för beredskapssektorn och det centrala beredskapsrådet – samordning måste också ske löpande med den eller de länsstyrelser som medverkar i beredskapssektorerna för alla länsstyrelsernas räkning och med de länsstyrelser som är civilområdeschefer och som därigenom deltar i det centrala beredskapsrådet. Därutöver kvarstår förstås även samordningsbehoven inom den vertikala ledningsstrukturen.

Länsstyrelsen i Södermanland anser att förslaget, trots hög komplexitet i samverkansvägarna, kan ligga till grund för ett robust civilförsvar. Hur samverkan ska ske i praktiken är något som kan utarbetas successivt. Problematiken med potentiellt motstridiga föreskrifter, som inte samordnats av centrala föreskrivande myndigheter, är dock något som enligt Länsstyrelsen i Södermanland behöver adresseras på ett tydligare sätt och inte lämnas till senare. I betänkandet anges att vid en sådan konflikt bör myndigheten i första hand vända sig till regeringen med frågan vilken föreskrift man bör följa. Om detta inte är möjligt, exempelvis för att det inte går att ta kontakt med Regeringskansliet, så bör myndigheten göra en egen bedömning och följa den föreskrift som ger störst försvarseffekt. Här behövs klargöranden i den fortsatta beredningen för att myndigheten ska ha rimliga förutsättningar till rättstillämpning. Det bör beaktas att beslut av denna typ kommer att fattas i pressade situationer där det behöver vara tydligt för ansvariga myndigheter vad som gäller och dessa behöver även ha ett starkt mandat att agera omedelbart. Att samtliga myndigheter i en beredskapssektor med motstridiga föreskrifter i detta läge vänder sig till regeringen för vägledning riskerar att bli tungrott och är tveksamt rent konstitutionellt. Som betänkandet själv uttrycker det (s.312): *De krav som ställs på ledningen av landets försvarsansträngningar i krig skiljer sig från de krav som ställs på ledningen av samhället i fred. Under*

säkerhetspolitiska kriser och krig är det också andra typer av beslut som måste fattas. Besluten måste dessutom ofta fattas under stark tidspress, ibland med ofullständigt beslutsunderlag, och verkställas snabbt.

Kap 10 Överväganden och förslag: Civilområden och en högre regional ledning

10.1 Civilområden inrättas (s.340 ff)

Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker i enlighet med övriga länsstyrelser utredningens förslag att det inrättas civilområden. Det är positivt att utredningens förslag utgår från en struktur för hantering av samhällsstörningar i hela hotskalan. Utredningen har tagit intryck av hur länsstyrelserna hanterat covid-19 genom det gemensamma samordningskansliet. Det är också positivt att det formaliseras en struktur för effektivt resursutnyttjande där sex civilområden, som alla har förmåga att i fredstid samverka och samordna vid stora samhällsstörningar, tillsammans med berörda länsstyrelser skapar robusthet och redundans för den svenska krisberedskapen.

Länsstyrelsen uppfattar att den nya strukturen bland annat syftar till att underlätta andra myndigheters kontakter med länsstyrelserna, även om viss samverkan och planering kommer att behöva ske direkt med länsstyrelserna. Den övergripande strategiska planeringen bedöms kunna ske mer effektivt genom civilområdena. Genom civilområdena bibehålls de lokala och regionala kontaktytorna och ökar möjligheterna till samverkan mellan län.

Dock vill Länsstyrelsen i Södermanland sätta fingret på att det i betänkandet saknas närmare redogörelse för skälen till Södermanlands placering i just det mellersta civilområdet (Södermanland, Uppsala, Värmland, Västmanland, Örebro, Dalarna och Gävleborgs län). Emellertid kan det konstateras att inplaceringen följer indelningskommitténs slutbetänkande och överensstämmer även med det tidigare förslaget till storregion "Svealands län", förutom att Värmland har tillkommit. Länsstyrelsen i Södermanland tillstyrker därför inplaceringen av Södermanlands län i det mellersta civilområdet.

I sammanhanget önskar Länsstyrelsen i Södermanland även betona att utredningens förslag innebär att det kommer att åligga ett stort ansvar på samtliga länsstyrelser för att utarbeta en fungerande samverkan som bidrar till helheten. För detta kan komma att krävas rättsliga förutsättningar, exempelvis vad gäller möjligheten och skyldigheten att ansvara för och dela och skydda information.

10.2 En ledning för civilområdena inrättas (s.346 ff)

Enligt Länsstyrelsen i Södermanlands uppfattning är benämningen civilområdeschef i det här sammanhanget olyckligt. Det bidrar till otydlighet och det leder tanken fel då benämningen chef vanligtvis syftar på en enskild persons position i stället för till en uppgift hos en myndighet. Vi menar att det kan finnas pedagogiska skäl för att separera begreppen för den person och den myndighet som föreslås vara civilområdeschef. Entydigheten är viktig för att minimera riskerna för sammanblandning och för att underlätta i kommunikationen.

Länsstyrelsen i Södermanland anser i enlighet med ovan att införandet av civilområdeschefer ställer krav på tydlighet vad gäller exempelvis ansvarsområden, beslutsbefogenheter, informationsdelning, säkerhetsskydd och sekretess. Här återstår med andra ord ett arbete med att klargöra och rättsligt reglera inom dessa områden. Innan så har skett anser Länsstyrelsen i Södermanland att det är svårt att till fullo uttala sig om vilka rättsliga följder som förslaget innebär för myndighetens del.

10.4 Civilområdeschefens uppgifter (s.352 ff) och 10.8 Civilområdeschefens geografiska områdesansvar i förhållande till länsstyrelsen geografiska områdesansvar (s.384 ff)

Civilområdeschefen föreslås ges ett geografiskt områdesansvar ifråga om civilt försvar för sitt civilområde. Samtidigt ska länsstyrelsen behålla sitt geografiska områdesansvar för länet, både vad gäller civilt försvar och för fredstida kriser. Redan i dag överlappar lokalt, regionalt och nationellt områdesansvar. Förslaget innebär att områdesansvaren kommer att överlappa även inom den regionala nivån vad gäller civilt försvar. Enligt Länsstyrelsen i Södermanlands uppfattning är frågor om geografiskt områdesansvar redan i dagsläget komplicerade och överlappande ansvar inom en och samma nivå riskerar att medföra ökad otydlighet.

Civilområdeschefen föreslås samverka med Försvarsmakten regionalt i frågor som rör totalförsvaret. Uppdrag och befogenheter som följer av vissa beredskapslagar tycks emellertid även fortsättningsvis åvila länsstyrelsen då de inte ingår i förslaget. Som exempel kan nämnas krigsveterinärförordningen (1981:648) av vilken framgår att om Sverige kommer i krig eller när regeringen bestämmer så, ska den civila veterinärverksamheten gå över till krigsorganisation. Länsstyrelsens uppgift är då att leda den civila veterinärverksamheten i länet och samordna den med övrig civil verksamhet inom totalförsvaret. Ett annat exempel är vad som följer av förordningen (2006:546) om utrymning och inkvartering m.m. under höjd beredskap.

Upplägget om samverkan enligt utredningens förslag kan enligt Länsstyrelsen i Södermanland leda till förlängda, försvårade och ibland otydliga beslutsvägar. Vi anser därför att intresset av att underlätta samverkan med Försvarsmakten måste vägas mot att samverkan riskerar att försvåras för den enskilda länsstyrelsen, kanske särskilt i brådskande ärenden såsom utrymning enligt lagen (2006:639) och förordningen (2006:546) om utrymning och inkvartering m.m. under höjd beredskap.

Vidare föreslås att civilområdescheferna ska bemyndigas att meddela vissa föreskrifter för länsstyrelserna inom det egna civilområdet. Detta innebär bland annat att funktionen kommer att meddela föreskrifter för den egna länsstyrelsens verksamhet. Civilområdeschefen föreslås förvisso utgöra en egen organisatorisk enhet, men upplägget väcker ändå frågor om lämplighet, inte minst eftersom civilområdeschefen även är en landshövding som leder den egna länsstyrelsens arbete.

Länsstyrelsen i Södermanland anser även att civilområdeschefens bemyndigande behöver preciseras. Länsstyrelsens verksamhet inom civilt försvar är redan i dag i hög grad reglerad. Närmare detaljreglering om hur länsstyrelserna ska utföra sitt arbete, exempelvis reglering om hur gränsbevakning ska bedrivas eller vilken typ av egendom som ska prioriteras vid uttagning, lämpar sig ur ett säkerhetsskyddsperspektiv sannolikt bättre i annan form än föreskrifter. Det kan också konstateras att civilområdeschefens uppdrag gentemot länsstyrelserna inom civilområdet i övrigt framför allt präglas av mjuka styrmedel, såsom att verka för samordning och att stödja länsstyrelsens planering.

Kap 15 Om rapportering i en ny struktur

15.1 Rapportering från kommuner och regioner (s.494 ff)

Se förslag och resonemang i kap. 1.2.

Kap 17 Författningskommentarer

17.3 Förslaget till beredskapsförordning (s.539 ff) och 17.4 Förslaget till förordning om länsstyrelser som är civilområdeschefer (s.559 ff)

Se förslag och resonemang i kap. 1.3. och kap. 1.5.

Beslut om detta yttrande har fattats av landshövdingen Beatrice Ask efter föredragning av handläggaren Susanne Karlsson. I den slutliga handläggningen har t f länsrådet Eva Aalbu, t f avdelningschefen Tomas Birgegård och avdelningscheferna Andres Delgado Lopez, Eva Nilsson, Henrietta Schönenstern och Anne-Li Fiskesjö deltagit.

Beslutet har signerats digitalt och saknar därför namnunderskrifter.